

Ένα χαρέμι virtual reality

Αμαρτίες

Πού: Στο «Επίκεντρο» (Αρμόδιου 10, Κεντρική Αγορά, τηλ. 3312.187)

Πότε: Ξεκίνησε την Τετάρτη και διαρκεί έως τις 20 Φεβρουαρίου

Τι: Έκθεση της Λήδας Παπακωνσταντίνου με τίτλο «Μέλη»
X-tra data: κατασκευές αλλά και γλυπτικές φόρμες. Ξύλινα γλυπτά, μεγάλα και ολόχρυσα, ξαπλωμένα σε φανταχτερά βελούδινα στρώματα και μαξιλάρια αλλά και αραχνούφρανα πλεγμένα σκεύη που μεταφέρουν την ανάνηψη ενός κόσμου που δεν γνωρίσαμε.

ΕΡ.: Πού παραπέμπει ο τίτλος «Μέλη» και τι συνειρμούς «μέλη» να κάνει τελικά ο θεατής;
ΑΠ.: «Μέλη, όπως μέλη κοινωνικής ομάδας, ανθρώπινα μέλη, κομμάτια από σώματα, κομμάτια μνήμης, μέλι, γλυκό, έρωσ ο λυσιμελής. Οι συνειρμοί εξαρτώνται άμεσα και είναι αποτέλεσμα του ιδιαίτερου ψυχισμού και ερωτισμού του κάθε θεατή, δηλαδή πόση φροντίδα και θωπίες έχει δεχτεί το σώμα και η ψυχή του».

ΕΡ.: Οι υπαινιγμοί που παραπέμπουν στο χαρέμι, πώς μπορούν να αξιοποιηθούν για να δώσουν εικόνες της σύγχρονης «δυσικής» πραγματικότητας;

ΑΠ.: «Εάν συμφωνήσουμε ότι είμαστε μέλη μιας κοινωνίας που δεν έχει στεγανά, επομένως δέχεται πληροφορίες και επιρροές από τον περιβάλλοντα κόσμο, γενικότερα, τότε μπορούμε εύκολα να αναγνωρίσουμε στη "δική μας" πραγματικότητα στοιχεία που έχουν αφετηρία "άλλους" πολιτισμούς, θρησκείες, κοινωνικές δομές. Η ιδέα του χαρεμιού, υπό μετάφραση φυσικά, παραπέμπει σε σύγχρονες εφαρμογές και καταστάσεις, όπως το γκέτο, η υποταγή, η λατρεία και κατανάλωση του νεαρού κορμίου σαν ελιξίριο ζωής, η κλασική ερωτική φαντασίωση του άνδρα αφέντη και της γυναικας σκλάβας, το χαρέμι όχι σαν πραγματικότητα αλλά σαν ευχή ή virtual reality».

ΕΡ.: Αν σας ζητούσαμε να κάνετε ένα παιχνίδι, τι θα βάζατε δίπλα στις λέξεις που ακολουθούν;

ΑΠ.: «πολυτέλεια - μεταξωτά βρακιά κέντημα/στολιδί - μπουκλα από μαλλιά αγαπημένου-ης πολιτισμικό ταξίδι - χέρι-χέρι με τα έργα και τους τόπους "στάσεις" στη Μεσόγειο - Χίος, Ρέθυμνο, Μάλτα, Μασσαλία γυναίκες στο χαρέμι - μέλι και γάλα ζεστά αχνιστά, φώκιες μπλε βαθύ μουσικά - χρώματα ροζ χρυσά και κόκκινα γλυπτά μέλη - δεν μοιάζουν κανενός περφόρμανς - άσκηση όλων των αισθήσεων-rock "η roll».

ΕΡ.: Ως πρώτη ζωγράφος-περφόρμερ στην Ελλάδα τη δεκαετία του '80, πώς βλέπετε σήμερα τον τρόπο που εξελίσσεται η ιδέα της περφόρμανς;

ΛΗΔΑ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠ.: «Θά 'λεγα ότι η περφόρμανς αλλάζει κέντρο βάρους, γέρνοντας επικίνδυνα προς τη μεριά του show και της καθαρά πλαστικής αναζήτησης που χαιδεύει τον θεατή ή άπτεται άμεσα του θεατρου. Αυτό τη διαφοροποιεί από τις πρώτες δεκαετίες, όπου αντικείμενο έρευνας ήταν η αμφισβήτηση των παραδοσιακών σχέσεων ανάμεσα στο δρώμενο και τον θεατή, στο έργο τέχνης και τον μεταπράτη, στο χώρο τέχνης και τον δημόσιο χώρο. Ακούσε εν ολίγοις σχύνα μια κοινωνική κριτική παρέμβαση, εξορροπιώντας το περιεχόμενο με τη φόρμα».

ΕΡ.: Αν η παρουσίαση της τελευταίας σας δουλειάς θα έπρεπε να έχει ένα «μουσικό χαλί», ποια μουσική θα διαλέγατε για να τη ντύσετε;

ΑΠ.: «Θα διάλεγα μια μουσική άλλοτε γλυκά κακόφωνη κι άλλοτε άμογα παθητική, με κορυφαία τη Billy Holiday, μετά τη Marika Ninou και τη Ζητάγα από νεαρή κοπέλα να διαλέξει και αυτή κάτι, έτσι για να δω. Η δε γλυκεία κακοφωνία είναι από πολλές γυναίκες φωνές που τραγουδούν τραγούδια που τα μισοξέρουν».

ΕΡ.: Ο πυρετός των νέων τεχνολογιών σε τι βαθμό βλέπετε ότι μπορεί να επηρεάσει τη δικιά σας δημιουργική έκφραση, έστω και μακροπρόθεσμα;

ΑΠ.: «Οι νέες τεχνολογίες είναι εδώ και φυσικά εισβάλλουν στη δουλειά μου -πολύ ή λίγο δεν έχει σημασία- πάντως καθοριστικά. Το σημαντικό κομμάτι φαίνεται ότι είναι το είδος της σχέσης που έχει ο καθένας με την τεχνολογία. Ας πούμε, ο νέος άνθρωπος έχει σχέση άμεση και αυτόματη, ενώ εγώ έχω σχέση συγκριτική, αφού έχω βιώσει την εξέλιξη και τις εφαρμογές αυτού του τομέα

στο δεύτερο μισό του αιώνα. Αναφορικά με το μακροπρόθεσμα, δεν μπορώ να απαντήσω. Δουλεύω πάντα στο παρόν και το εγγύς μέλλον».

ΕΡ.: Τι εικόνες έχετε στο μυαλό σας τώρα, που μπορούν να γίνουν «μαγιά» σε έναν επόμενο κύκλο δουλειάς;

ΑΠ.: «Αυτό που έχω στο νου μου, σαν μαγιά για τη συνέχεια, δεν είναι τόσο εικόνες, όσο η αίσθηση χώρου που μέσα του πλάθονται και λειτουργούν τα έργα. Τόπος δηλαδή που κατασκευάζω μέσα στο μυαλό μου σαν χώρα φανταστική, όπου εξελίσσονται διάφορες ιστορίες. Τώρα λοιπόν είναι η αρχή ενός νέου ταξιδιού που ξεκινάει από Ανατολή προς Δύση, επισίζοντας άλλες φορές σε αυτά που κουβαλάω σαν ταξιδευτής και άλλοτε σε αυτά που συναντάω. Ο χρόνος, η μνήμη, ο πολιτισμός και η κίνηση μέσα σε αυτά, που κάνουν εφικτή την αναγνώριση και εφαρμογή του στόχου».

ΕΡ.: Πού θα κάνατε «στάσεις» στην Αθήνα ή σε οποιαδήποτε αγαπημένη σας πόλη;

ΑΠ.: «Θα σταματούσα στην κεντρική αγορά τροφοίμων, στην αγορά των λουλουδιών, στα μαγαζιά με εργαλεία. Στην οδό Αθηνάς της κάθε πόλης. Μετά, όπου υπάρχει λόφος για να έχω μια γενική, από ψηλά, εικόνα του αστικού τοπίου. Μου αρέσει η κίνηση, ο θόρυβος, το πηγαινε-έλα των ανθρώπων, οι τρόποι που στολίζουν τα μπουρδέματα για να μας έλξουν, οι μωμωδιές. Η βαβούρα και μετά η σιωπή».

ΕΡ.: Αν πρέπει να μιλήσουμε για δουλειές άλλων καλλιτεχνών, ποιες θεωρείτε «περάσματα-στάσεις» για το δικό σας μάτι, ως θεατή πια;

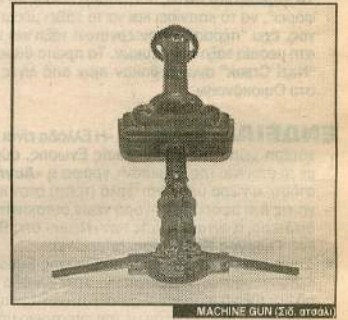
ΑΠ.: «Ο Duchamp, το Bauhaus, ο Artaud, ο Genet, η Graham».

ΕΡ.: Μιας και δρισκιάσατε στην αρχή μιας νέας χρονιάς και η δουλειά σας παρουσιάζεται τώρα, ποια είναι η σχέση σας με τον χρόνο και πώς αυτή αντανακλά στα έργα σας;

ΑΠ.: «Από το 1968 μέχρι σχεδόν τα τέλη της δεκαετίας του '80 έκανα περφόρμανς. Ο χρόνος σ' αυτή τη μορφή έκφρασης, είναι ένα από τα κείρια στοιχεία-υλικά, μαζί με τη φόρμα, τον χώρο, τον ήχο, την κίνηση, το περιεχόμενο, τον στόχο ή ακόμα την απουσία των συστατικών αυτών. Στις εγκαταστάσεις-περφόρμανς, με τίτλο "Νεκρή Φύση I, II και III", η αναφορά στα έργα

του μεγάλου μετρητή της ζωγραφικής Μανέ, γινόταν σαν σχόλιο πάνω στην "αιωνιότητα" του ερωτικού αντικειμένου. Η ανταγή μέσα στον χρόνο της ιδέας της τέχνης και της ιδέας του έρωτα, που είναι τροφές απαραίτητες για την υγεία του ανθρώπινου νου και σώματος».

✘ Τι σας εκνεύρισε την εβδομάδα που πέρασε; Οι αγανακτισμένοι γονείς, οι καταλήψεις που θυμίζουν μύμ μπαιλντί, η αθλιότητα της ελληνικής τηλεόρασης, το όργιο της ξεφύλλιας, οι υποσχέσεις για μισθολόγιο - του Μήτσου Ξέρουμε όλοι τι ακριβώς του την έσπασε και επιτέλους, πάρ' το απόφαση μαμά, δεν μπαίνω για μάθημα. Γκέγκε; Α! Και το νέο κόμμα του Πολυκαγκελάριου.

MACHINE GUN (Σ.Δ. ΑΓΙΟΥ)

✘ «Τ αγαπημένα μου κατοικίδια είναι τα όπλα μου, οι αγαπημένοι μου σύντροφοι στα παιχνίδια. Τα τάζω μόνον εγώ και με συνάδευαν οποτεδήποτε τριγύρωνα. Με δυσκολία τα εμπόδιζα να μ' ακολουθούν. Η φίλια μας κράτησε αρκετά χρόνια. Στο διάστημα αυτό, η ιδιοσυγκρασία και ο χαρακτήρας μου άλλαξαν προς το χειρότερο και βλέποντας μέρα με τη μέρα να γίνωμιο όλο και πιο κακόκεφος, αποφάσισα να τα εκθώσω για να τα ξεφορτωθώ». Στο Εικαστικό Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης της Λαρίσας από τις 23 Ιανουαρίου. Ποιος; Μα ο Κούβαρος Βασιλίας. Επειτα συνέχεια, στην γκαλερί της σχολής Βακαλό αρχές Φλεβάρη. Θα επανέλθουμε επ' αυτού.

Και θαύματα

● **Bokomolech live!** Εξ πράγματι που θα θέλανε να ξέρετε: 1. Χθες εμφανιστικαν ζωντανά στο Plan B. 2. Σε μια συνουλία Pure παραγωγής σε συνεργασία με το πιο indie club της πόλης. 3. Stand by the way to listen first the new L.P. Τον επόμενο μήνα σε παραγωγή Coti k. 4. Οι Bokomolech προέρχονται από το Jet Lag. 5. Επαιξαν στο Rock of Gods και στο Rockwave. 6. Support ήταν οι Superblast.

● Για την performance «voices» του ● **Djanko Panek** και τους «travellers» της dream trip art (live team vol.5). Σήμερα τα μεσούνηχτα στο 3 - 5 της Δαβάκη (κάθετη Κηφισίας) στην γκαλερί «Πλαιάδες» της Αντζελ Μίρκα. Καλό ταξίδι.

selected by SOLAR SOUND SYSTEM

Save-as...